

Al gosset secular

Maria Ibars

Gosset, escultura aquàtica
esculpida a besos d'aigua,
amb tres caires fisonòmics
segons el punt que t'esguarda.
Et veus recelós i alerta
amb faç de sobte girada;
irat, agressiu i fer
com bulldog digne de fama;
i en l'entremig ets manset
com juguina de la infància.
Tu que eres dels aborígens
si en el teu cos vida entrara
i el teu cor es resentira
i tingueres do de parla,
quantes coses em diries
del temps esborrat per ara.

Tu em diries..., tu em diries
un secret que el temps amaga:
com parlaven nostres avis
llengua hui tan menyspreada,
noble parla que era d'àngels
al nostre bressol formada
i que en cantar glòries pròpies
era el cor qui les cantava.
Aleshores tornariem
a ser esperits de raça !
Ca tassàlic, jo et salute
en el jorn de retornada,
recordant de la infantesa
quan la mare a tu em portava
perquè em mullara a plaer
sens perills ni malaurança.
Et reveig amb alegria
i de la teua mirada
capte un raget agraït
que al meu interior s'enlaira
perquè aquells dies de nens

deixen llum que no s'apaga.

IBARS IBARS, Maria (1949): *Poemes de Penyamar: a l'ombra del Montgó*.
València : Imp. Vicent Cortell.